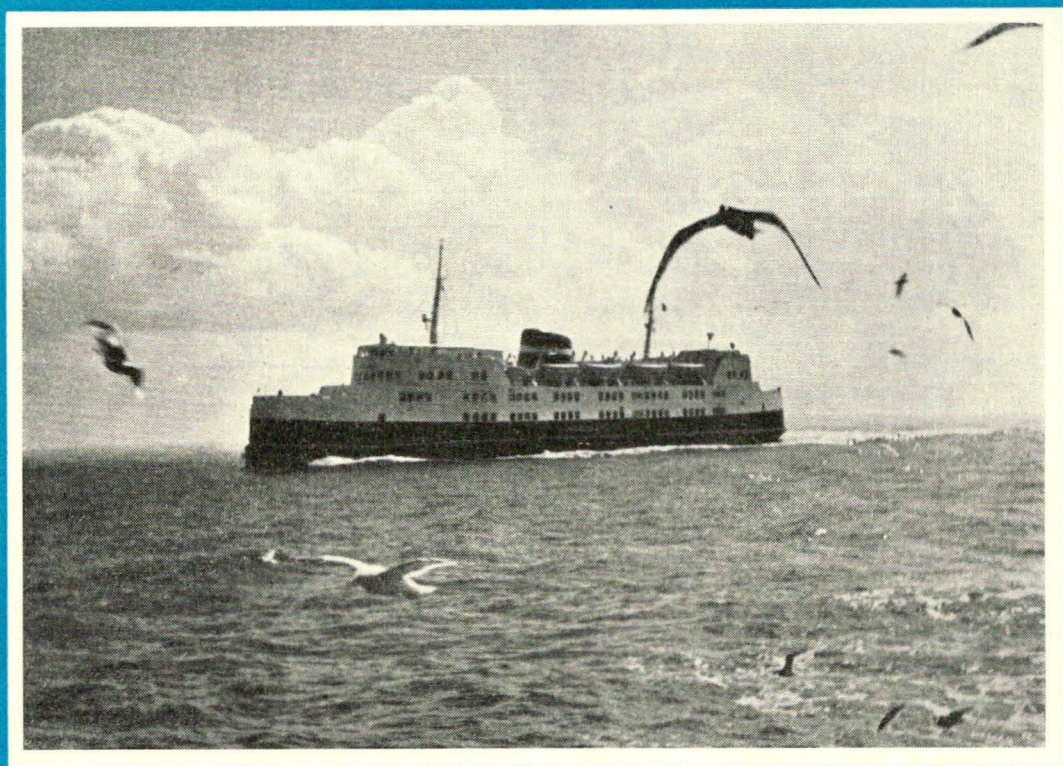

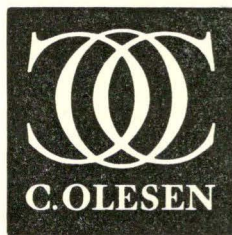
DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

Udgivet af Dansk Lokomotivmands Forening

NUMMER 2 · 20. JANUAR 1957 · 57. ÅRGANG

Statsbanepersonalets priv. gens. Hjælpekasse (Vejlekassen)

AKTIESELSKABET
C. OLESEN
MANUFAKTUR EN GROS
KØBENHAVN K.

**Diesel-elektriske
lokomotiver og motorvogne**

HB

*forbrugernes
egen
virksomhed*

HOVEDSTADENS BRUGSFØRENING

THÜRMEERS
originale Snittøj

Elegante Kjoler og Smoking
udlejes

ELKIÆR-OLSEN & SVENDSEN

Nørrebros Runddel 140

Telefon Tasa 1513

Største private Virksomhed for Fremstilling af Bandager og kunstige Lemmer.

Nyrop & Maag a/s

KØBMAGERGADE 43. K • C. 768

NYROP

FILIALER.
SØNDERALLÉ 5. AARHUS • KLAREGADE 7. ODENSE

AKTIESELSKABET

Accumulator-Fabriken

TELEFON LYNGBY 1645

Nyborg
JERN Telefon 76

LEDIG

L. A. Jørgensen
Røengården 13
B O G T R Y K
Tlf. Byen 1502
København K

De forenede Kulimportører

KUL og KOKS

Holmens Kanal 5 . København K
Telefon 211

OPTIKER

Felix Schmidt's
EFTF.

Nørreport

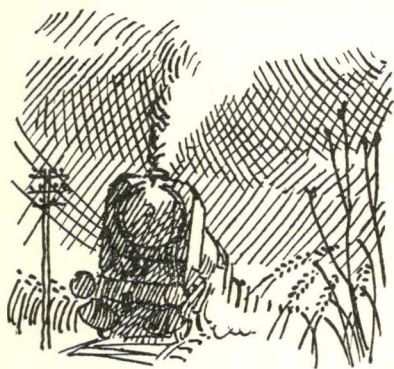
Nr. 68 mellem Nørregade og Fløjstræde
Byen 2006-2007

Statsbanernes Brille-Leverandør

DEUTA - HASTIGHEDSMAALERE

Leverandør til D S B

Repræsentant for Danmark: **P. FUNDER & SØN** . Nørrevoldgade 68 . København K . Telf. C. 7

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE
NR. 2 - 57. ÅRGANG
20. JANUAR 1957

Indhold:

Skal vi om på den anden side af bordet?	19
Nordisk nyt - Norge	20
Danmarks økonomiske status ved årsskiftet	21
Generaldirektørens nytårshilsen ..	22
Foreningen af Pensionister ved DSB	22
Landsoplysningsudvalget ved nyt- årsskiftet	23
En sommerhistorie midt i vintere- rens kulde	24
Nye forhandlingsregler	26
Sygelønsordningen	26
Boligbyggeriet	26
»Sporskifte«	27
De fleste lufthavne drives med underskud	28
Arbejdsleder	28
Fra andre fagblade	29
Folkeuniversitetet	29
Under DLF	30
Jubilæum	30
Opmærksomhed frabedes	30
Personalia	30
Nye adresser	30
Rettelse	30
Byttelejlighed	30
Formiddagsbilletter	30

Forsidebillede:

*Automobilfærgerne »Halsskov« pløjer
støt Storebælts vand.*

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)
K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:

Hellerupvej 44, Hellerup
Telefon Hell. 7269.
Kontortid 10—16.
Postkonto 20541.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Skal vi om på den anden side af bordet?

Gennem de seneste måneder er organisationen ved henvendelser fra lokale afdelinger blevet præsenteret for en righoldig buket eksempler på tjenestetildeling. Disse eksempler giver anledning til eftertanke, idet tendensen bag tjenestetildelingen synes nedslående set fra vort synspunkt.

Vi er os fuldt bevidst, at tjenestetidsreglerne skal bruges, således at arbejdskraften udnyttes på en måde inden for reglerens rammer, som står i relation til 8 timers arbejdsdag, den almindelige norm for den enkelte dag, men det forekommer os, at der administrativt udfoldes nogle bestræbelser på at udnytte reglerne. Fra generelle regler findes naturlige afvigelser, alt under hensyn til tjenestens art og arbejdets karakter, og det er selvfølgelig, at det kørende personale ved statsbanerne ikke kan beskæftiges nøjagtigt 8 timer daglig. Arten af tjenesten betyder jo en anden opstilling for disse på den enkelte dag, og med sammenfatning af tjenesten for hele måneden. Det betyder, at der på den enkelte dag kan arbejdes betydeligt mere end 8 timer - maksimalt 12 timer - og mertjenesten skal da udlignes med kortere tjeneste en anden dag, men det betyder ikke, at der skal sættes ind på maksimumstjeneste.

Nu er teori et og praksis noget andet, og der er vel den, som har med hernævnte at gøre, der vil tage afstand, måske stejle, eller dølge dårlig samvittighed, når det siges, at tjenestetidsreglerne udnyttes. Nogle eksempler fra dagliglivet skal bringes for dagens lys. De karakteriserer tendensen til at bruge reglerne til grænsen og lidt til, måske med undskyldning i henvisning til tilfældig tjenesteforlængelse.

Blandt andet rådighedstjeneste i forbindelse med køretjeneste findes der anledning til at hæfte sig ved. Vi ved meget vel, at rådighedstjeneste anses for let tjeneste, og det kan vi så vidt indgå på, når den falder i hjemmet, men der er rådighedstjenesten ved tjenestestedet. Når der tildeles køretjeneste i forlængelse af sådan tjeneste, er det vigtigt at se på, hvor længe dispositionstiden allerede har varet. Er rådigheden eksempelvis fra 6,00-14,00 og køretjeneste anordnes uafbrudt fra 13,00-21,00 med respektive forberedelses- og afslutningsarbejder, da vil man få en samlet tjenestetid på over 15 timer, hvoraf køretjenesten overstiger uafbrudt 10 timers tjeneste.

Ved rådighed i hjemmet forekommer det, at der hen på slutningen af denne tilgår ordre om køretjeneste eller tjeneste ved depotet. Eksempelvis disponibel i 9 timer og derpå effektiv tjeneste ved kørsel i mere end uafbrudt 10 timer.

Under højtidstrafik tilrettelægges togparrene mellem København-Kørsør og omvendt, så snært, at der bliver uafbrudt tjeneste på grund af de fortvivlede forhold i Korsør, som forårsager, at maskinen først frigøres en time eller mere efter ankomst. Vi kender vanskelighederne på Korsør station, men det gør også de, der tilrettelægger førnævnte. Er det et urimeligt ønske fra personalets side, at man gerne ser det tjenestefrie ophold sikret? Vil det være vanskeligt at tage dette hensyn? Om det kan være

Samarbejdsudvalg ved NSB

For at skabe større interesse og tilslutning til samarbejdsudvalgsarbejdet ved statsbanerne har hovedudvalget aktiviseret arbejdet. Besøg er aflagt ved samtlige udvalg, og man har afholdt rundbordskonferencer, hvor man søgte at fremlægge årsagerne til de vanskeligheder, der findes i udvalgsarbejdet og at finde frem til metoder, som kunne rydde disse vanskeligheder af vejen. Som afslutning på distriktvise møder holdt man et landsmøde med repræsentanter fra ledelse, funktionærer og arbejdere.

I følge Norske Statsbaners blad »Vårt Yrke« var der en positiv diskussion om de fremlagte spørgsmål. Blandt andet kom redaktør Egil Halvorsen fra Norsk Jernbane Forbund i sit indlæg i debatten ind på den store betydning som en systematisk oplæring og skoling af samarbejdsudvalgsmedlemmerne har. Aktivitetsmøder og konferencer har sin mission som stimulans til øget tilslutning til arbejdet, men når det gælder de daglige praktiske opgaver i udvalgene, så trænger repræsentanterne ikke blot til udstrakt kendskab til bedriftens funktioner, men bør også kunne praktisk samarbejdsteknik. Dette emne egner sig godt til undervisning ved kursus, og det er et spørgsmål, om ikke tiden nu er inde til, at de forskellige statsvirksomheder tog spørgsmålet om en systematisk træning af samarbejdsudvalgsmedlemmerne op til realitetsbehandling.

Lederen af mødet fandt, at det havde givet mange værdifulde impulser, som kunne være til nytte for arbejdet i samarbejdsudvalgene. Ved helhjertet indsats både fra personalet og ledelsen kunne man opnå betydelige resultater gennem det organiserede samarbejde.

en formildende omstændighed, at sådan tjeneste opnås ved dagtjeneste er vel ikke troligt; men som den fremkom – ren nat-tjeneste – er der ingen formildende momenter. De er i hvert fald meget svære at se, når man i forvejen ved, at personalet ved sine lokale repræsentanter har påpeget de uheldige forhold og bedt om en ændring af dem.

Det skorter ikke på vilje hos lokomotivpersonalet til at tage et nap, når omstændighederne byder det, men der er en grænse, når det bliver en tilbagevendende foreteelse, at tjenestetiden overskrides, hvor det kunne undgås. En omlæning af pladsforholdene på Korsør station er i vente, og dermed kan vel også forventes en tjenestetilrettelægnings forannævnte, som kan holde; men hvorfor skulle mulighederne egentlig være begrænsede for en rimelig tilrettelægnings såvel nu og tidligere.

Der er megen lidt glæde ved ikke at vinde gehør for rimelige ønsker, og de nævnte spørgsmål forbitrer forholdene for personalet. Der er det særlige ved køretjenesten – i modsætning til den tjeneste, hvor man dag efter dag har sine faste 7 à 8 timer, ved f. eks. skrivebordet, lunt inden døre – at den ligger højst forskelligt døgn efter døgn. Den er særligt ansvarskrævende – under mange forhold anspændende – og et årvågent, oplagt personale skal garantere sikkerheden for liv og materiel. En fejl kan ikke bare raderes ud eller fjernes med viskelæder.

Det er let at sidde bag skrivebordet og opstille tjeneste – når det kan gøres konsekvent med enhver foreliggende mulighed for stopfyldning af tjenestetidsreglernes ramme – det synes sværere at gøre det i en ånd, der samtidig tilgodeser tjenestens art, arbejdets karakter og menneskelige hensyn. Vi vil nødtigt påstå, at der springes over, hvor gærdet er lavest; men vi kan i så fald ikke frigøres helt for ideen om, at tendensen bag tjenestetildelingen i for stærk grad bærer præg af statsbanernes rentabilitetsvanskeligheder, at der er tale om en underskudsforblændelse i relation til offentlighedens søgelys.

Det er naturligvis i ganske særlig grad beklageligt, at statsbanernes drift er så betrængt, som den er, når vi vil fremføre beskæftigelsesproblemer. Trængslerne skyldes imidlertid mindre banerne selv end den omstændighed, at udviklingen af trafikmidlerne af al evne søger at eliminere dem. Når administrationen derfor i det energiske livtag med denne udvikling bl. a. søger sine hjælpemidler hos medarbejderne, skal man således ikke overse betydningen af lidt arbejdsglæde til dem.

I »Vingehjulet« henleder generaldirektøren i sin nytårshilsen medarbejdernes opmærksomhed på, at der nok blandt dem er nogle, der er utilfredse og føler sig mishandlede, og at det vil være gavnligt for dem at prøve at sætte sig i deres sted på den anden side bordet og se det fra deres synspunkt. Dette er selvfølgelig rigtigt – dog måske lidt vanskeligt at få til at fænge, når den tankes anvendelse vel er så gammel som statsbanernes mange trængselsår.

Det er måske ikke altid sundt for legeme og sjæl, at rives ad hinanden, ligesom det kan være en kval at skulle påpege skavanker i disse spalter; men der må gøres noget for at indrette forhold som omhandlede efter de rimelige ønsker, der fremsættes af personalet.

Danmarks økonomiske status ved årsskiftet 1956-57

Valutastillingen næsten uændret

Den forbedring af landets valutaforhold, som udviklingen lovede ved udgangen af 1955, blev desværre ikke indfriet. Nationalbankens valutaopgørelse for året 1956 viser en nettogæld på 232 mill. kr. mod 239 mill. kr. ved udgangen af 1955. Der er altså en lille gevinst på 7 mill. kr., medens der i 1955 var et samlet underskud på 67 mill. kr.

Valutastillingen i mill. kr.

	1955	1956
Januar kvartal	÷134	+109
April kvartal	÷150	÷116
Juli kvartal	+102	÷ 2
Oktober kvartal	+115	+ 16
Hele året	÷ 67	+ 7

Imidlertid må forskydningerne i de private bankers beholdninger også medregnes. De endelige tal for hele 1957 foreligger endnu ikke, men der regnes med en stigning i disse bankers beholdninger på ca. 50 mill. kr. At ialt skulle således den samlede valutagæld være faldet med godt et halvt hundrede millioner. Hertil kommer, at der i årets løb er betalt afdrag på statens og kommunernes og statsboligfondens langfristede udenlandske lån på ialt 84 mill. kr. Denne betaling betyder også en forbedring af vor valutastilling, da den er afholdt af de løbende indtægter i indeværende år. Tallene for de enkelte måneder viser imidlertid, at der er tale om en meget ujævn bevægelse, der dels skyldes forårets arbejdskamp, dels de urolige udenlandske forhold. Man må under indtrykket af disse se fremtiden i møde med en vis bekymring.

Import og eksport.

For de første 11 måneder af 1956 foreligger der opgørelse over import og eksport. Importen er i værdi steget meget betydeligt. Den voksede dobbelt så stærkt som eksporten, idet den øgedes med 840 mill. kr., til henved 8,2 milliarder. Bag denne stigning ligger dog også en import-fordyrelse, idet priserne er steget på en mængde importerede varer. Heldigvis gør det samme forhold sig gældende for eksporten. I de første 11 måneder af 1956 øgede landet sin eksport med knap 400 mill. kr. (til omtrent 6,7 mill. kr.). Hovedårsagen ligger i de højere priser på vore eksportvarer. I øvrigt falder hele stigningen på industrivarerne. Landbrugets eksport ligger på samme niveau som i 1955. En lille nedgang i mængden er opvejet af bedre priser. Merimportens værdi i nævnte tidsrum er steget fra 870 mill. kr. til godt 1300 mill. kr., altså ca. 440 mill. kr. eller 50 pct. mere end i 1955!

Spørger man nu, hvilke varegrupper der viser en særlig stigning i importværdien, kan nævnes, at værdien af kaffe-importen steg med 20 mill. kr., af

tobaks-importen med 50 mill., af fast og flydende brændsel med 128 mill. kr., af transportmidler med 232 mill. kr., deraf 33 mill. kr. mere for personbiler end i 1955. En meget stor del falder på flyvemaskiner (143 mill. kr.) og på motorlokomotiver (28 mill. kr.). Men også landbrugsvarerne viser stigning: kornimporten med 70 mill. kr. og importen af foderstoffer med 64 mill. kr. – Kun på enkelte områder faldt importen, således med 38 mill. for træ og tømmer.

Medens året 1956 således kan siges at have balanceret i *valutamæssig* henseende, er resultatet for den samlede *betalingsbalance* ringere end i 1955, da den samlede vareomsætning, skibsfart og turistvaluta m. v. gav et dansk overskud på 185 mill. kr. I år forventes et underskud på ca. 100 mill. kr.

Priser og lønninger.

I store træk ser udviklingen på disse områder således ud: Engros-priserne lå 4 pct. højere end i 1955, leveomkostningerne 6 pct. højere og lønniveauet 7 pct. højere. Nationalindkomsten steg samtidig 5 pct., men ser man bort fra prisstigningen, er den ikke vokset.

Detailpristallet:

1953 (gennemsnit)	376
1954 -	380
1955 -	398
Februar-tallet 1956	410
April-tallet 1956	414
Juli-tallet 1956	419
Oktober-tallet 1956	422

Engrospristallet:

1953 (gennemsnit)	341
1954 -	341
1955 -	352
1956 (december)	374

Der er ingen grund til at tro, at hverken detailpristallet eller engros-pristallet skulle vise stagnation eller nedgang i den nærmeste fremtid – tværtimod. De af Suez-krisen forårsagede prisstigninger på vigtige råvarer er allerede delvis kommet til udtryk i engros-pristallet, og snart vil detailpristallet følge efter. Dog synes der heller ikke at være nogen grund til panik.

Industriproduktionen stiger.

Danmarks industriproduktion er siden 1950 steget med 9 pct., men udviklingen har været meget uregelmæssig. I første halvår af 1956 skete der en lille nedgang i industriproduktionen som følge af isvinteren, arbejdskonflikten og kreditstramningen i 1955. I sommerens løb nåede vi dog op på niveauet

Nytår 1957

Fra »Vingehjulet« gengiver vi nedenstående nytårshilsen fra generaldirektør P. E. N. Skov til medarbejderne.

fra forrige år, og i de senere måneder har produktionen ligget noget højere, ligesom antallet af beskæftigede har været større end i 1955. Stigningen på 9 pct. siden 1950 er imidlertid alt for lille, når man betragter vore nabolande: Sverige og England 16 pct., Norge 17 pct., Holland 21 pct., Frankrig 23 pct. og Vesttyskland endog 60 pct.

At udvide industrien er nødvendigt, og hertil kræves ret store investeringer (600-800 mill. kr. årlig). Problemet er altså at skaffe disse investeringer. Dette er i høj grad et politisk spørgsmål, som fremtiden må afgøre.

Landbrugets produktion også steget.

Det samlede høstudbytte for 1956 er beregnet til ca. 138 mill. afgrøde-enheder mod 128 mill. i 1955, altså en pæn stigning, der alene distanceres af høsten i 1953, som med sine 143 mill. afgrøde-enheder stadig har rekorden. Landbrugets produktion er i øvrigt siden 1938 steget med ca. 40 pct. (regnet i faste priser) mod industriens ca. 70 pct. stigning. På samme tid er antallet af beskæftigede i landbruget sunket med ca. 120.000 helårsarbejdere. Mekaniseringen i landbruget fortsættes stadig, f. eks. er antallet af traktorer siden 1944 steget fra 4.396 til 68.678! – Det er ikke troligt, at landbruget kan bidrage til at lette vore økonomiske problemer, især ikke hvad beskæftigelsen angår, men heller ikke landbrugseksporten kan sættes nævneværdigt op, bl. a. fordi aftagermarkederne svigter. Mængdeindekset for den samlede landbrugsproduktion er endog faldet 3,5 pct. i løbet af 1956: fra 142 i 1954 og 1955 til 137.

Beskæftigelsen bedredes.

Skønt arbejdsløshedsprocenten i 1956 især i begyndelsen lå noget højere end i 1955, bedredes forholdene i månederne oktober-november 1956. Dog var der stadig ca. 2000 flere arbejdsløse ved årets slutning i forhold til 1955. Men det samlede antal arbejdere i landet vokser jo stadig på grund af befolkningstilvæksten, og netto-tilgangen anslås at være ca. 8000 i 1956. Denne tilgang i antallet af arbejdere kan ikke aftages af landbruget, som tværtimod stadig skyder en del fra sig ved vandringer fra land til by, og det bliver altså industriens opgave at skaffe arbejde til de ny tilkommende arbejdere. Også af den grund er en udvidelse af industrien særlig nødvendig. Hvis denne udvidelse kan finde sted, skulle beskæftigelsen kunne bedres.

— — —

For året 1956 som helhed kan det altså siges, at det ikke blev så godt som håbet og ventet, men at dette hovedsagelig skyldtes udenlandske virkninger. Vort lands industri- og landbrugsproduktion var tilfredsstillende, høsten endog rigtig god, eksporten ligeledes, men importen var for stor, investeringerne for små, og opsparingen for lille. Valutavanskelighederne øgedes, og de bekæmpedes i for høj grad med investeringshæmmende midler. – Udviklingen i 1957 afhænger da i særdeleshed af de politiske forhold og det politiske mønster. Men også udenlandske faktorer kan gøre sig stærkt gældende – således som vi har oplevet i 1956.

S.

Ved nytår gør mange status. Resultatet heraf er for nogle glædeligt, for andre mindre opløftende – og sådan ville det vel også være, hvis vi hver for sig skulle give udtryk for vor tilfredshed med året, der er gået. Der findes sikkert rundt omkring medarbejdere, som ikke er helt tilfredse, ja, enkelte synes måske endda, at de er blevet mishandlet, men mon ikke megen utilfredshed skyldes, at man tænker for meget på sig selv uden at have helheden for øje. Det kan være gavnligt engang imellem at tænke sig flyttet over på den anden side af bordet og prøve at se sagen fra modpartens synspunkt. Det er heller ingen skade til nu og da at snakke ud om tingene, det renser luften, så solen atter kan titte frem.

Mit ønske for det nye år er, at vi i tillid til hinanden vedblivende kan stå sammen i vort fælles arbejde, så at vi som færgen på billedet kan sejle en lys tid i møde.

Vel mødt i det nye år.

Skov.

Foreningen af Pensionister ved DSB

For 40 år siden, den 14. januar 1917, dannedes Foreningen af Pensionister ved DSB. Det stiftende møde, hvor der mødte 22 pensionister, var kommet i stand på togfører O. Sørensens initiativ, og efter indbydelse deltog assistent Højsgaard og forretningsfører Ch. Petersen, de daværende ledere af Jernbaneforeningen, henholdsvis Dansk Jernbane Forbund.

Foreningen søger indenfor det muliges grænser at varetage pensionisternes berettigede interesser, dels de pensionsmæssige problemer, dels gennem råd og vejledning ved mange henvendelser fra medlemmerne om sociale spørgsmål m. v.

Siden starten er medlemstallet vokset støt og ligger nu omkring 6000. Det har været muligt at oparbejde en lille formue, af hvis renter der hvert år uddeles portioner à 50 kr. til »værdige trængende medlemmer«. I tidens løb er der udelt ca. 25.000 kr.

Foreningen fejrede 40 års dagen ved en beskeden sammenkomst. Til stede var bl. a. Ch. Petersen, der formentlig er den eneste af de, der deltog den 14. januar 1917, som endnu lever.

Landsoplysningsudvalget

Ved årsskiftet

Så gik 1956. Det tunge sekelhjul er atter drejet en omgang og har i sit spor efterladt et år, hvis indgang stod i de lyse forhåbningers tegn, medens til gengæld dets afslutning viste en malstrøm af blod og tårer, der på en uhyggelig måde fremmanede krigens forbandede spøgelse.

Krisen i Det mellemste Østen medførte, at årsskiftet for os kom til at stå i brændstofproblemerne tegn, problemer, der inden længe vil vise sig stærkt mærkbare for hver enkelt af os igennem prisstigninger og de deraf følgende farer for vor relativt høje levestandard.

Men også den brutale knægtelse af det ungarske folks frihedstrang vil i det nye år stille os over for problemer, vi må og skal løse, problemer af såvel humanitær som økonomisk karakter.

Det største problem, vi vil blive stillet over for i det nye år, er måske spørgsmålet om stadig at kunne bevare erindringen det, der er sket. Tiden har desværre vist, at et glemselens slør alt for hurtigt er lagt over det, der var den egentlige baggrund for den sidste store krig, og mon ikke også dramaet i Ungarn vil stå i fare for at lide samme skæbne, dersom ikke de, der tror på demokratiet, vil gøre en indsats for, at dette lands skæbne aldrig skal blive glemt.

Der var så vist ingen herhjemme, der før 1940 ikke vidste, at nazismens styre i Tyskland byggede alene på vold, terror og ensretning. Vi har også i tiden, der fulgte efter sidste krig, haft fuld lejlighed til at overbevise os om, at ikke alt øst for jerntæppet var, som det skulle være, men med en særegen stædighed har man konsekvent lukket øjnene for kendsgerningerne og stille og roligt lullet sig i den tro, at blot vi selv har det nogenlunde tåleligt, så må det blive de andre landes sag, hvorledes de vil have det.

Den 9. april 1940 rev os hårdt og brutalt ud af den tids dagdrømmeri. Det vil blive fremtidens opgave at arbejde for, at der ikke skal en ny til for at vække os op til kamp for de elementære menneskerettigheder.

Det vil være forkert at tro, at denne verdens problemer alene er af ideologisk karakter. Der er også andre – destruktive – i de enkelte samfund, hvilket bl. a. forviklingerne i Det mellemste Østen er et ganske godt udtryk for. Men at kampen i første omgang vil blive en stillingtagen for demokratiet og mod diktaturet, det er noget arbejderne rundt om i verden har lært at sande de seneste år. Det kan derfor betegnes ikke alene som en stor lykke, men også som den frie arbejderbevægelses største aktiv, at den i kampen for at nå sine høje mål alene beken-

der sig til de fredelige og demokratiske våben. At disse våben kan give sejr, har de engelske arbejdere tilfulde bevist i deres kamp mod den engelske regerings politik i Det mellemste Østen.

Det vil måske af mange synes underligt, at der i landsoplysningsudvalgets nytårshilsen er indflettet disse tunge kendsgerninger, som vi jo alle har i den aller næreste erindring. Vi plejer jo hvert år i udvalgets nytårshilsen at bringe en oversigt over, hvorledes den del af organisationsarbejdet, vi varetager, er udført, ligesom vi bringer et kort rids over den nærmeste fremtids arrangementer.

Det ville ligge snublende nær at gøre det samme også i denne nytårshilsen, men ærligt talt – ville det ikke være at forsøge at lukke øjnene for det, der sker ude i verden?

Vi kan vel ikke indenfor det almene oplysningsarbejde gøre en indsats, der ville kunne råde bod på de øjeblikkelige forhold, og vi gør så sandt heller intet forsøg på at besmykke os hermed. Men dersom man vil se den kendsgerning i øjnene, at frihed og fred er ting, der daglig må gøres en indsats for at bevare, da vil man også tid efter anden opdage, at oplysning og atter oplysning er nødvendig for såvel at kunne forstå som kunne bevare vore høje demokratiske idealer.

Det mest fremtrædende træk i den menneskelige psyke er det egoistiske. Dette træk har i vort demokratiske samfund fået det meget karakteristiske islæt, at vi – for det store flertals vedkommende – forbinder demokratiet med, at det enkelte medlem af samfundet har lov til frit og uhindret at lade være med at interessere sig for noget som helst, der blot har det mindste præg af at være politisk. Det er blevet moderne at være upolitisk, og mange har med kyshånd grebet denne mode, ikke alene fordi den er tilsyneladende praktisk, men også fordi den giver en dejlig følelse af ansvarsfrihed.

Når landsoplysningsudvalget derfor i år bringer sin nytårshilsen med baggrund i den øjeblikkelige internationale situation, så skal det ingen hemmelighed være, at der ligger den tanke bag: mon ikke der også i vor medlemskreds skulle være en begyndende erkendelse af, at der også er brug for den lille indsats, vi hver især efter bedste evne kan gøre.

Skal verden nogensinde have mulighed for at blive sådan, som vi alle ønsker det, da må frihedsbegrebet gøres til noget fast og uimodståeligt. Det må ikke alene gælde dig og mig, det må tvært imod omfatte alle verdens folkeslag, og det må i det enkelte menneske parres med en forståelse og tolerance, der omfatter alt, såvel race, tro og tanke.

Det er på disse områder, oplysningsarbejdet med held kan sættes ind. Ved at sætte sig ind i andres såvel som ens eget lands problemer, og vel at mærke gøre det ud fra en fordomsfri og tolerant indstilling, da vil man lære at forstå, at fred og frihed ikke er idealer, der kan indrammes og hænges op på væggene i ethvert hjem.

Tværtimod må disse to fundamentale livsgoder komme fra alle og bæres af alle, gør de det, vil der være en ærlig chance for, at om ikke vi, så dog vore børn, vil kunne opleve en verden, hvor ønsket om et glædeligt nytår har bund i en reel virkelighed.

J.

En sommerhistorie midt i vinterens kulde

Tid efter anden bliver vi fra forskellige sider forespurgt, hvorfor vi har været så tilbageholdne med referater om foreningens svagførearangementer på Ferie- og Rekreationshjemmet. Måske har de pågældende ret i, at der i vort eget blad burde fortælles endnu mere, men når vi har indskrænket os til de korte meddelelser om dette arbejde i forbindelse med oplysninger om den gode modtagelse vor landsindsamling har fået ude i medlemskredsen, er det alene fordi, vi ikke har ment, det var nødvendigt at supplere de omfattende referater, dagspressen har bragt over hele landet.

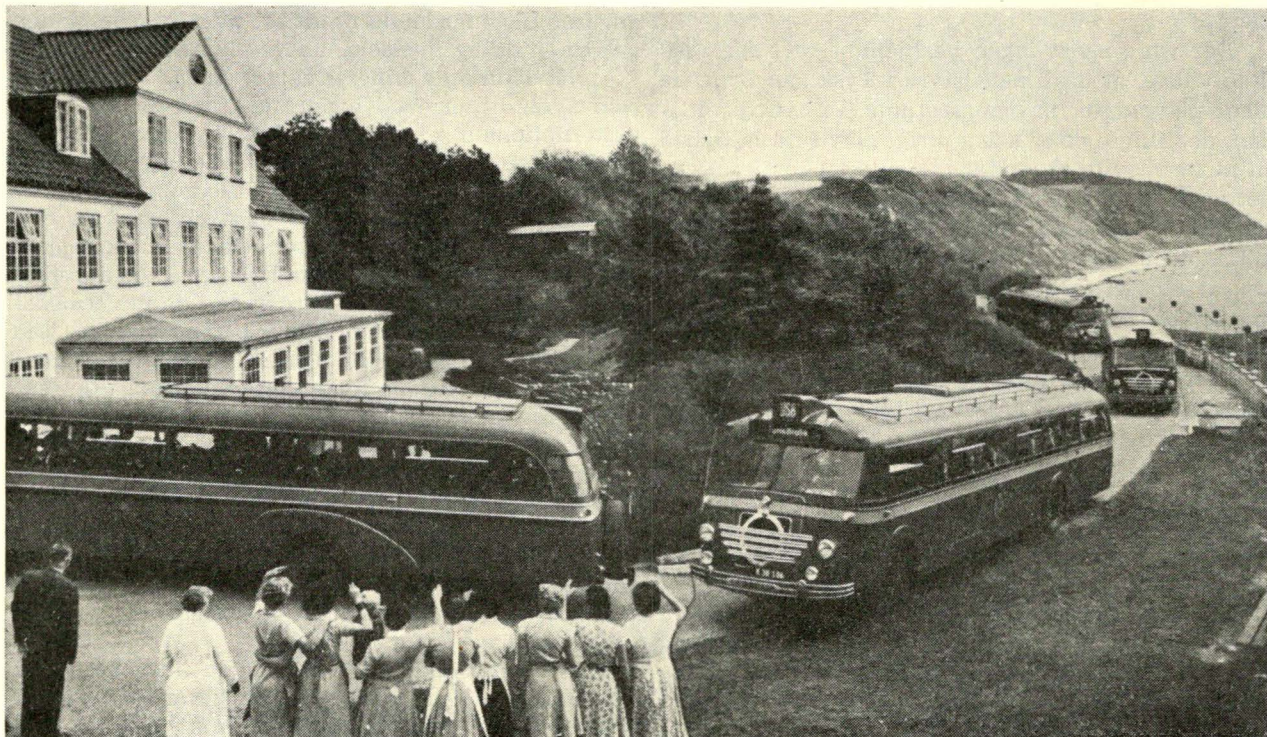
Ved jule- og nytårstid har vi imidlertid atter modtaget mange hilsener fra vore svagføregæster, der påny giver udtryk for deres taknemmelighed derfor foreningen og dens medlemmer. Vi benytter derfor årsskiftet til hovedsagelig i billeder at fortælle, hvorledes disse arrangementer er forløbet. Foreløbig har vi kun haft fornøjelsen at indbyde disse mennesker i 1955 og 1956, men selvom det kun er 2 års erfaringer, vi ligger inde med, er det utvivlsomt en god afslutning på feriehjemmets sæsoner, når de sidste gæster på året er hentet blandt dem, skæbnen har ramt hårdest. Vidt forskellige mennesker, hver ramt af sin særlige sygdom, samles i løbet af en dag uden forud at have haft kendskab til de øvrige deltagere, men inden næste dags formiddag er gået, er det hele som om, det var en stor familie. Hjælpsomheden er stor hos hver enkelt, og

selvom sygeplejersker og samaritater er til stede for at bistå dem, er de, der er bedst stillet helbreds-mæssigt set, alle ivrige efter at yde hjælp til de svageste. Alle skal de ud i det gode vejr og fra dag til dag stiger humøret og appetitten. Selvom der er sorg både hos gæster og personale, den dag hjemrejsen finder sted, stråler øjnene bag tårerne og ansigterne blusser af den sol og sundhed, der er hentet hjem under opholdet.

Medens vi det første år alene havde gæster fra København, prøvede vi i 1956 at indbyde både københavnerne og århusianere, og skal vi fortsætte denne hjælpevirksomhed – hvad hovedbestyrelsen inderlig håber – er det hensigten at indbyde endnu andre storbyers svagelige mennesker.

Måske kunne man ude i afdelingerne benytte de kommende generalforsamlinger til at drøfte sagen, komme med forslag til hovedbestyrelsen, både om noget nyt i arrangementerne og om den økonomiske side af sagen. Det vil tillige være ønskeligt, om andre organisationer ville gennemføre noget tilsvarende uden forbindelse med vores, men ved at indbyde et lignende antal svagføre til andre feriehjem, så vi på den måde fik de flest mulige af de cirka 5000, der alene findes i København, ud på et tiltrængt sommerophold.

Vi og andre er gerne til disposition med råd og vejledning med arbejdets tilrettelægning.

Danske Statsbaner havde stillet deres store og flotte rutebiler til rådighed for transporten af københavnerne, og her ankommer de til feriehjemmet, hvor gæsterne blev modtaget af hjemmets økonoma, frk. Petersen og alle hendes smilende medarbejdere, der ydede en god indsats under opholdet.

Århusianerne var DSB's gæster under sejladsen med Århus-Kalundborgbåden. En særlig salon var stillet til deres rådighed under hele turen, der fandt sted i det mest strående sommervejr. Her venter de på samaritterne, der skal bære dem ind i rutebilen.

Ballustraden med den smukke udsigt over Kalundborg fjord og Asnæs på den modsatte side, var et meget yndet samlingssted i formiddags- og eftermiddagstimerne. Her fik man også en hyggelig sludder med de hjælpsomme sygeplejersker og samaritter.

Kravle, køre eller gå, koste hvad det vil, det gode vejr skulle nydes og blev det i fulde drag i alle 8 dage.

Midt i afskedens vemodige time var det svært at smile til fotografen. Nogle af århusianerne er her klar til at blive båret ombord. Alle har de modtaget en blomsterhilsen og lidt lækkerier som afskedsgave fra økonomaen.

Nye forhandlingsregler på det private arbejdsområde

På et ekstraordinært repræsentantskabsmøde den 11. januar d. å. forelagdes et forslag til nye forhandlingsregler. Dette er et resultat af en række vanskelige forhandlinger mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund. Reglerne er vedtaget af arbejdsgiverforeningens hovedbestyrelse og DSFs repræsentantskab og er gældende fra deres vedtagelse og indtil overenskomst-situationen 1958 er færdigbehandlet, hvorefter de to hovedorganisationer skal drøfte, om der skal ske ændringer, eller forhandlingsreglerne skal løbe videre.

Reglerne betyder bl. a., at hovedorganisationerne kommer ind i billedet langt tidligere end hidtil, idet der inden 15. oktober forud for overenskomsternes udløb nedsættes et forhandlingsudvalg med 6 repræsentanter fra hver af parterne, som skal søge frem til et grundlag for de generelle spørgsmål, det det kan anbefales medlemsorganisationerne at tiltræde.

Efter det vedtagne forslag opdeles de tilsluttede organisationer under de to hovedorganisationer i 8 grupper, og ved afstemning kan den enkelte gruppe ikke sammenkædes med andre. Inden for den enkelte gruppe er afstemningsreglerne de samme som i forligsmandsloven.

Det vil føre for vidt at gå ind på forslagens detaljer her, og det skal blot tilføjes, at disse regler får til konsekvens, at der må foretages ændringer i forligsmandsloven.

Med de nye forhandlingsregler afhjælpes et følt savn. Ikke mindst sidste års overenskomstsituation understregede dette. Nu undgår man ophobning af overenskomststoffet hos forligsmanden, og man er kommet bort fra sammenkædningen, som for mange af de DSF tilsluttede organisationer, virkede utilfredsstillende.

Sygelønsordningen

Lidt om den gennemførte sygelønsordning for arbejderne i privatindustrien.

Under Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund oprettes en fond (sygelønsfonden) med det formål at yde arbejdere beskæftiget hos medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening dagpenge i sygdomstilfælde.

Således er ordlyden af første paragraf i reglerne for den sygelønsordning, hvis retningslinier fremstod af mæglingsforslaget af 31. marts 1956.

Overenskomsten om ordningen er underskrevet den 21. december 1956 og udbetaling af dagpenge kan ske fra 15. januar 1957.

Fondens økonomiske grundlag hviler på bidrag fra arbejdsgiver og arbejder med 2 øre, henholdsvis 1 øre pr. præsteret arbejdstime.

Derved tilvejebringes midler, så der pr. erstatningsberettiget sygedag kan udbetales et dagpengebeløb i kroner, der andrager:

Til voksne mandlige arbejdere	14,00
Til voksne kvindelige arbejdere	9,00
Til ungarbejdere under 18 år	6,00

I sygdomstilfælde, som varer mere end 6 arbejdsdage, udbetales der dagpenge pr. tabt arbejdsdag fra og med 7. dag, og ydelsen ophører den dag, hvor pågældende påny er arbejdsdygtig, selv om han ikke straks træder i arbejde eller undlader at raskmelde sig. Dagpenge kan højst ydes i 13 uger inden for 12 på hinanden følgende måneder, og der kan for samme sygdomstilfælde ikke ydes dagpenge i mere end 13 uger.

Sygelønsordningen vil blive administreret af sygekasserne, hvor hovedparten af arbejderne er medlem, og hvor der i forvejen er et opbygget administrationsapparat til udbetaling af dagpenge.

Boligbyggeriet 1956

Der er i november 1956 blevet påbegyndt 662 lejligheder i de større byområder mod 848 lejligheder påbegyndt sammesteds i november 1955. Der er samtidig blevet fuldført 1 039 lejligheder i de større byområder. Man må herefter antage, at det samlede antal lejligheder under udførelse i hele landet (excl. egentlige landkommuner) i løbet af november måned 1956 er faldet fra 22 600 til 22 100 lejligheder mod 20 900 igangværende lejligheder ved udgangen af november måned 1955. De tilsvarende tal for det igangværende boligbyggeri pr. 1. december 1954, 1. december 1953 og 1. december 1952 var henholdsvis 24 700, 22 800 og 21 100 lejligheder.

Hovedstadsområdet¹⁾ samt

5 provinsbyer ²⁾ og disses forstæder	Antal lejligheder			
	Okt. 1955	Nov. 1955	Okt. 1956	Nov. 1956
Byggetilladelse ³⁾ givet i løbet af måneden	1 255	880	801	799
Byggetilladelse ved månedens slutning ⁴⁾	3 970	3 918	4 153	4 284
Påbegyndt i løbet af måneden	689	848	419	662
Fuldført i løbet af måneden	618	840	654	1 039
Under udførelse ved månedens slutning	13 034	13 035	15 013	14 635
Beregnete tal for hele landet, excl. egentlige landkommuner				
Under udførelse ved månedens slutning	21 000	20 900	22 600	22 100

1) København, Frederiksberg og Gentofte samt 11 forstadskommuner.

2) Århus, Odense, Ålborg og Nørre Sundby samt Esbjerg.

3) D. v. s. den af den kommunale bygningsmyndighed givne byggetilladelse.

4) D. v. s. tilladt til opførelse ved månedens slutning, men endnu ikke påbegyndt.

Det skal endvidere oplyses, at der i de større byområder i perioden 1. januar–1. december 1956 er blevet påbegyndt 10 439 lejligheder mod 7 806 påbegyndte lejligheder i de 11 første måneder af 1955.

„Sporskifte“

Alle, der er beskæftiget ved statsbanerne, ved, hvad et sporskifte er; derimod er det mindre kendt, at dette ord var kodebetegnelsen for den landsøvelse, jernbanehjemmeværnet afholdt den 24.-25. november 1956 på Korsør og Slagelse stationer samt den mellemliggende strækning mellem Forlev og Svenstrup stationer og broen over Vårbyå.

Koden »Sporskifte« blev i øvrigt næsten samtidig symbolsk for hjemmeværnet som helhed, idet det ungarnske folks heltedige frihedskamp og Sovjets »modforholdsregler« har åbnet manges øjne for den russiske »charmeoffensiv«s skalkeskjul og afsløret, hvad deres »fredsbestræbelser« går ud på.

Dette har ændret manges indstilling til hjemmeværnet og bevirket, at jernbanehjemmeværnet – og hjemmeværnet i det hele taget –, der i de senere år

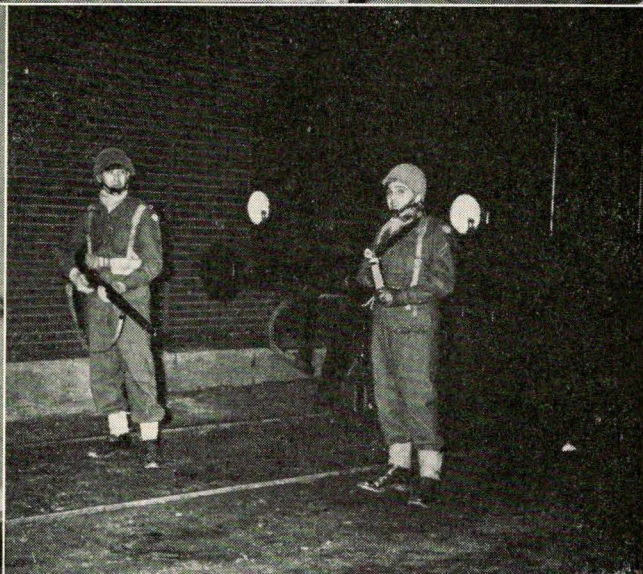
i udenforstående øjne har været placeret på et sidespor, nu har fået »grønt lys« og er på vej gennem sporskiftet ud på det bedre underbyggede hovedspor med udsigt til fremdrift.

I øvelsen, der var den 3. landsøvelse og som de tidligere tilrettelagt af hjemmeværnets befalingsmandsskole, deltog ca. 200 hjemmeværnsfolk fra hele landet på forsvarrets side.

Styrken var fordelt med 2 delinger i Korsør, 2 i Slagelse, 1 ved Vårbyå og 1 deling varetog gruppevis bevogtningen af Forlev og Svenstrup stationer samt afpatruljering af strækningen; endelig var der oprettet kommandostation i Slagelse, hvortil meldingerne fra delingerne indgik, og hvorfra ordrer blev udgivet.

»Fjenden« bestod hovedsagelig af kamppatruljemandskab fra hjemmeværnsdistrikt Vestsjælland, altså veltrænet og lokalkendt mandskab.

Endvidere deltog politienheder, sanitetsgrupper og forplejningslotter.

Øverst til venstre: Sabotører i arbejde på Slagelse banegård. – Til højre: Vagt ved færgelejet i Korsør. Nederst til venstre: Kompagnicheferne Juhl Andersen, København, og K. S. Jensen, Århus. – Til højre: Vagt ved maskindepotet i Slagelse.

Efter ankomsten til Korsør hhv. Slagelse fik deltagerne serveret den til hjemmeværnet uløseligt knyttede mandfolkeret: gule ærter med flæsk, et dejligt og solidt måltid fremtryllet af forplejningslotterne og »serveret« i de udleverede enkeltmandskokekar.

Umiddelbart herefter fik hele mandskabet en samlet instruktion – særlig i øvelses- og sikkerhedsbestemmelserne – og efter en nærmere ordreudgivelse til delingsførerne rykkede styrkerne ud på deres pladser.

Det skal her anføres, at det er så absolut mod hjemmeværnets principper at operere i fremmed område, idet hjemmeværnets styrke i høj grad beror på lokalkendskabet; når det alligevel sker, er det udelukkende af øvelsesmæssige grunde.

Øvelsen begyndte kl. 20,00, og kort efter gik »sabotørerne« og »fjenderne« i gang med deres opgaver – at trænge eller snige sig ind på området og »sabotere« de forskellige objekter.

Det lykkedes dem i nogle tilfælde at udføre »sabotagen«; men det må her erindres, dels at »sabotørerne« som regel er mere koldblodige og frække under øvelser, hvor de ikke løber nogen risiko for liv og lemmer, dels at de har kunnet benytte sig af, at den civile trafik – rejsende m. v. – havde uhindret adgang; hertil kommer, at »sabotagehandlinger« kun markeres og derefter godkendes eller kasseres af kampdommere, altså at det beror på et skøn, om handlingen er lykkedes, og hvor effektiv den ville være blevet.

Også egentlige »angreb« blev i nattens løb sat i gang; nogle blev afvist og andre gennemført med omgående udførelse af ødelæggelser på det erobrede område. Et særligt stort og heftigt angreb blev sat ind mod styrken ved Vårby å; men her lykkedes det vagtafdelingen at holde broen. I Korsør derimod blev færgelejerne erobret og færgelejerne sprængt.

En medvirkende årsag til, at nogle af angrebene blev afvist, var oplysninger om »fjenden«, som kommandostationen modtog, dels fra en af kommandostationen udsendt opklaringspatrolje, dels fra de medvirkende politiheders afhøring af indbragte »sabotører«.

Hen på morgenstunden samledes styrken på Korsør godsstation til kritik og morgenkaffe, og der blev her også lejlighed til ganske kort at hilse på gamle kendinge. »Godav, du gamle« – »Hvordan går det«? – »Kan du huske?«; alt i hjemmeværnets og kammeratskabets ånd og – for udenforstående – særlige og ukendte atmosfære.

Så kom afskeden og hjemrejsen; vi spredtes igen for alle vinde – en oplevelse og måske også et kammeratskab rigere og – trætte!

Det samlede resultat af øvelsen var, at bevogtningsopgaven var løst på tilfredsstillende måde; men det blev samtidig klart, at mange flere af statsbanernes personale nødvendigvis må gå ind for jernbanernes forsvar og deltage aktivt heri ved at melde sig til jernbanehjemmeværnet, hvis opgaven skal løses på tilfredsstillende måde over hele landet.

Og hvad er mere naturligt, end at vi jernbanemænd – og -kvinder –, der fra vort daglige arbejde kender vor arbejdsplads og ved, hvad der har betydning for driftens opretholdelse, også under urolige forhold står sammen om at løse denne opgave, til gavn for vort land, til ære for vor etat og til beskyttelse af vor frihed, vore kære og os selv.

Ks.

Arbejdsleder

Det kan ikke undgås, at mange par øjne vil hvile på en arbejdsleder; han vil blive studeret, vendt og drejet, hans opførsel og interesser blive drøftet og hans reaktioner og dispositioner diskuteret. – Kan man nu forvente, at en arbejdsleder, der sætter f. eks. konkurrencesporten og dens udøvere langt højere end kultur- og dannelsesvæsenet, skal blive den ideelle og forstående leder? Chancen er meget lille. Et menneske, der hylder princippet: spark til venstre, slag til højre og klap på skulderen til den lille krybende orm, der vil hylde den rå, fysiske kraft, kan bestemt ikke være nogen god leder, da det strider mod hans mentalitet og primitivitet. I gamle dage, da der fandtes galejslaver og »kuler«, anvendtes den slags ledere og opsynsmænd; efterhånden som menneskene lærte at organisere sig, faldt de gradvis bort, de var uanvendelige, og i dag er der kun ganske få af denne type. – Denne lille artikel som trøst til dem, der har været uheldig at få en sådan leder. Det går trods alt fremad.

En uheldig.

De fleste lufthavne drives med underskud

Det aktuelle spørgsmål om lufthavnens udgifter og mulighederne for at skabe en bedre økonomisk balance ved særlige landingstillæg på flyvebilleterne er blevet drøftet på en konference, som ICAO – F. N.s organisation for civil luftfart – fornylig har afsluttet i sit hovedkvarter i Montreal. I forhandlingerne deltog 28 lande, deriblandt Norge og Sverige.

Konferencen fastslog, at lufthavnene i de fleste tilfælde stadig drives med underskud til trods for, at indtjeningen i de sidste fem år har været stigende. Hidtil har man ikke kunnet blive enige om, hvorledes underskuddet skal dækkes.

Fra nogle sider gøres det gældende, at de betydelige udgifter til told-, emigrations- og sundhedsformaliteter bør dækkes af det offentlige, mens andre mener, at lufthavnene selv bør skaffe pengene. For øjeblikket anvender man i de fleste lande et system, hvorefter enhver maskine, der lander, betaler en vis afgift i forhold til flyets maksimale vægt. Men disse afgifter har som sagt vist sig at være tilstrækkelig store.

Mødet besluttede at henstille til ICAO's medlemsstater, at de selv søger at nå frem til nye overenskomster med de luftfartsselskaber, de samarbejder med. Konferencen fremhævede som særlig vigtig, at de økonomiske bestemmelser for udnyttelsen af sikkerhedstjenesten, man enes om, ikke bliver af en sådan karakter, at de lægger et større økonomisk ansvar på piloten og i påkommende tilfælde risikerer at aflede hans opmærksomhed fra selve landingsoperationen.

Fra andre fagblade ved nytårsskiftet

I DSFs blad »Løn og Virke« udtaler formanden for DSF Eiler Jensen i nogle nytårsbetragtninger bl. a.:

I foråret talte reaktionen om arbejdernes ublu krav, og da arbejdsgiverne ved deres nej-politik havde provokeret konflikten – om »samfundsødelæggende« aktioner fra arbejderside og om tvangsmæssige indgreb. De hader den socialdemokratiske regering og fagbevægelsen og er her omtrent på linie med kommunisterne, som de – ganske vist ufrivilligt – i virkeligheden spiller sammen med.

Men det store demokratiske flertal, og heriblandt også nogle arbejdsgivere, forstår, at et samfund stadig må være i pagt med udviklingen og derfor stadig i fremdrift. I et udviklet samfund er der plads for teknik og øget produktion, fordi der er plads til øget forbrug. En udviklet befolkning på et højt socialt niveau kan lære at udnytte nye kræfter – gøre sig uafhængig af gamle råstofkilder. »Det store sus«, som jeg i sin tid efterlyste, er på vej.

Takket være videnskabsmænd – som Niels Bohr med flere –, fremragende teknikere og dygtige arbejdere og takket være et socialt veludviklet samfund er vi i fuld gang med at finde frem til den samfundsmæssige og kontrollerede udnyttelse af atomenergien.

Stadig skuende fremad er det rigtige ledemotiv for det sunde samfund. Fremadskridende, ladende stagnation bag, udvikler et sådant samfund sig uden plads for reaktion eller diktatur.

»Jernbane-Tidende« beskæftiger sig i sin lederartikel også med statsbanernes og dermed personalets fremtidsproblemer:

Vender vi tankerne hjemefter til vore egne mere personlige forhold, er det snublende nær at se på eget udkomme, på ens eget hjem og på fremtidsudsigterne for det og os. Vi har nu engang valgt jernbanerne som vor levevej, nogle af arv, andre af interesse, og andre igen for »noget skulle jeg jo være«, men det er blevet vort erhverv. Vi har i det år, der randt ud, set det yderligere bevist, at opgangstiderne for vor snart 120 år gamle institution er forbi. Der er kræfter i bevægelse for, at de baner, der ikke kan klare sig i konkurrencen, må nedlægges, flere privatbaner har måttet bukke under i 1956, og endnu flere står for tur. Også indenfor statsbanerne er flere baner stærkt i farezonen, foreløbig hænger deres skæbne i den tynde tråd, de politiske forhold er, og den kan hvad dag, det skal være, klippes over.

Sidder vi ved nytår og filosoferer over den skæbne, der synes at være tiltænkt jernbanerne, ja så kan man fristes til på egenkærlig vis at sige: Ja, men det kan ikke komme til at ramme mig og mine. Hvem ved sig sikker? Hvem kan sige, at han ikke under en eller anden form kan blive berørt af en indskrænkning i jernbanernes drift, af omlægning af trafikken, eller af overgang til anden driftsmåde? Ingen!

Nej, vi er alle i samme båd. Ingen kan sige at have ret til at være sig selv nok. Det kan synes vanskeligt at danne sig et klart overblik over den udvikling, der gør sig gældende indenfor dansk transport, men prøver vi at se den over et lidt længere åremål end netop det

nu udrundne år, på de allerede nedlagte baner, på godsets flytning fra skinner til bildrift, godstogenes afskaffelse eller i hvert fald deres forvandling fra arbejdende til »gennemkørende« tog, ser vi på den hurtigt fremadskridende automatisering, »lukkede« stationer og nedsættelse af personaleantallet, tegner billedet sig mindre lyst, så bliver det mere naturligt, at »det kan også komme til min bagdør«.

Finanstidendes omtale af pristalsstigninger foranlediger »Dansk Post- og Telegraftidende« til at fremkomme med bl. a. følgende i sin lederartikel:

Vi vil dog gerne sige til »Finanstidende«, at heller ikke vi glæder os til de kommende pristals virkninger, så vist som hver ny almindelig reguleringstillægsportion kun fører til yderligere nivellering og deklassering af tjenestemandsmellemstanden. I samme åndedrag må vi ikke des mindre tilføje, at trods pristalsreguleringens ufuldkommenhed kan vi naturligvis ikke på stående fod afskrive denne vigtige del af vort nugældende lønsystem. Hverken »Finanstidende« eller andre pristalsreguleringsmodstandere har hidtil anvist en mere hensigtsmæssig reguleringsmetode, som lønmodtagerne har kunnet tiltræde som brugbar.

Vi har fra DPTF's side været stærkt inde på lønregulering efter bruttonationalproduktet, og CO II har foretaget undersøgelser om udviklingen i nationalproduktet kombineret på forskellige måder med detailpristallet, hvorved tjenestemændene bedre end nu skulle kunne sikres en rimelig andel i den almindelige velstand i det samfund, vi tjener. Andre har udtalt skepsis overfor en sådan ordning, idet man bl. a. finder nationalproduktberegningerne for usikre.

Lønningsskommissionen »opfinder« forhåbentlig en ny form for lønregulering. Efterhånden som man raderer i pristallet, sidst ved at holde folkepensionsbidraget udenfor, bliver dette mere og mere nødvendigt. Hvordan dette vigtige spørgsmål end bliver løst, burde det nu være gået op for alle, at dyrtidsreguleringens nivellerende virkning må fjernes, så man fremtidig undgår lapperierne med særligt tillæg. Det stemmer ikke med forholdene i det private erhverv at lade den økonomiske udjævning, der tilsigtes, ske ad lønningssvejen, og ingen kan stå sig derved. Vi må ind på procentregulering.

Folkeuniversitetet

Indtegnning.

1) Ad skriftlig vej:

Dette kan *kun* ske over Folkeuniversitetets postgiro (nr. 4265).

Et alm. giroindbetalingskort kan benyttes, når bestillingen anføres tydeligt på bagsiden af modtagerkuponen.

2) Ved personlig henvendelse:

Dette kan *kun* ske i dagene fra den 14. januar til den 2. februar kl. 16,00 i universitetets hovedbygning, indgang: hovedtrappen, Frue Plads.

Jubilæum

Lokomotivfører O. E. Haubye kunne den 12. januar 1957 fejre sit 25 års jubilæum ved Danske Statsbaner.

I disse tider er det ikke let at holde rede på, hvornår et jubilæum falder. Haubye hører til dem, der har »gået« nogle år, før han blev ansat.

Haubye er en stabil og interesseret organisationsmand, er turrepræsentant og afdeling 9's repræsentative fanebærer og har siddet i afdelingsbestyrelsen i flere år.

Afdeling 9 sender en forsinket lykønskning med de 25 år og takker for din indsats for afdelingen samt ønsker dig og familie alt godt i fremtiden.

P. a. v.
E. S.

Opmærksomhed frabedes

Opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

H. A. T. Gotfredsen, lokomotivfører, Helgoland.

Opmærksomhed ved mit jubilæum frabedes venligst.

L. O. Nielsen, Roskilde.

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

H. P. Larsen (Bruhn), lokomotivfører, Helsingør.

Opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst. Er bortrejst.

E. Nielsen, lokomotivfører, Randers.

På grund af bortrejse frabedes venligst al opmærksomhed i anledning af mit 40 års jubilæum.

L. P. Olesen, lokomotivfører, Århus.

Al opmærksomhed i anledning af mit 40 års jubilæum frabedes venligst.

C. Hansen, lokomotivfører, Helgoland.

Forfremmet til lokomotivmester (7. lkl.) efter ansøgning pr. 1-1-57.

Lokomotivfører (11. lkl.):

L. K. Hansen, København Gb., i Århus.

Forfremmelse til lokomotivfører pr. 1-2-57.

Lokomotivfyrbøder:

P. H. Kristensen, Fredericia, i Nykøbing F.

Forflyttelse efter ansøgning pr. 9-1-57.

Lokomotivfører (11. lkl.):

B. C. Rasmussen, Nykøbing F., til Kolding.

Afsked.

Lokomotivfyrbøder:

H. L. Schack, Esbjerg, er afskediget efter ansøgning (31-1-57).

Lokomotivfører (11. lkl.):

J. A. E. Nielsen, København Gb., er afskediget efter ansøgning på grund af svagelighed med pension (31-3-57).

MEDLEMSLISTEN

Optaget som ekstraordinært medlem pr. 1-3-57.

Lokomotivmester *L. K. Hansen*, Hammelstrupvej 5, 2., København SV.

NYE ADRESSER

Lokomotivfyrbøderafdeling:

Tønder: Formandens og kassererens navn og adresse rettes til: *P. E. Sørensen* (Frøslev), DSB maskindepot.

Rettelse til lommebogen

Lokomotivfører *L. P. Dyhrs*, År. H., jubilæumsdato 23. januar 1957 er fejlagtigt ikke anført i foreningens lommebog.

Byttelejligheder

Ålborg-København.

Tilbydes: 3½ vær., rækkehus, mod., indskud, moderat leje med børnefradrag, i Ålborg.

Ønskes: 3½ vær lejlighed eller rækkehus i København, helst Frederiksberg.

Overpolitibetjent *J. Th. Posborg*,
Granlien 5, Ålborg, telf. 3934.

Formiddagsbilletter

Fra mandag den 7. januar 1957 indførte statsbanerne forsøgsvis indtil videre indenfor det elektrificerede område i Københavns nærtrafik salg af billetter, gyldige til hen- og tilbagerejse, til nedsat betaling efter følgende bestemmelser:

Billetterne der kaldes »formiddagsbilletter«, udstedes til rejse på 2. klasse i alle stationsforbindelser indenfor det nævnte område, dog ikke lokalt indenfor bybaneområdet.

Billetprisen er enkeltbilletten i pågældende stationsforbindelse.

Billetterne udstedes til rejse på søgne mandage-fredage. De gælder kun til rejse med tog, der afgår fra afrejsestationen tidligst kl. 9,00 de pågældende dage. Tilbagerejse skal foretages stemplingsdagen og tiltrædes med tog, der afgår fra bestemmelsesstationen – hvis rejseafbrydelse har fundet sted, fra afbrydelsesstationen – senest kl. 15,00. Billetterne kan ikke ved tilkøb gøres gyldige til rejse udenfor fornævnte tidspunkter eller til tilbagerejse senere end stemplingsdagen.

Rejseafbrydelse kan finde sted som på almindelige dobbeltbilletter, men billetens gyldighed forlænges ikke ved rejseafbrydelse. Indenfor bybaneområdet kan rejseafbrydelse dog ikke finde sted.

**Det bedste
I CYKLER OG RADIO**

V. Petersen
Jyllandsgade 22
Fredericia
Tlf. 1033

FÆLLESBAGERIET A/s

Fredericia . Tlf. 602

Køb altid Brød fra Fællesbageriet

Den folkelige Forsamlingsbygning
(lige overfor Landsoldaten)

*Store Bal-
og Selskabslokaler*

Agnes Petersen . Fredericia . Tlf. 85

Louis Nielsen
Danmarksgade 6, Fredericia
Gardiner & sengeudstyr
*Leverandør til
Brugsforeningen*

Fredericia Mejeri

Anbefaler sig med **Gothersgade 14**
1. Kl.s Mejeriprodukter

»LA BELLA«

Gothersgade 15
Fredericia, Tlf. 598
v. Doris Sørensen

Blomster- og Kranseforretning anbefales de ærede Medlm.

Ekvipér Dem i

London-Magasinet

FREDERICIA

**FREDERICIA KUL-
OG BRÆNDEHANDEL A/S**

KUL- OG KOKS-IMPORT

Forhandler af Fredericia Gaskoks

IMPORT AF

BRÆNDESELSKABER

KULPLADS OG KONTOR:
VESTHAVNEN
TELEF. 955

BOGTRYKKERIET

Nørrebrogade 5, Fredericia
A. Petersen . Tlf. 1014

Alle Arter Tryksager til smaa Priser
Festsange - Telegrammer

Ougaard & Jensen

Danmarksgade 21 A
Fredericia
Telefon 332

Alt i herre- og drengetøj

**Farve-
bøtten**

Tapet . Malerverer . Rullegardiner
v. Holger Häuser

Danmarksgade 23 . Fredericia . Tlf. 1337

A/s Kulimporten Dania

*H. C. Andersens Boulevard 9, Kbhvn.
Central 3443*

LANDBOMEJERIET

FREDERICIA

TLF. 1558 og 1559

FREDERICIA KUL-KOMPAGNI A/s

Loehr og Holmelund

...vi sælger varme

Telefon
170-888
4 linier

Hotel LANDSOLDATEN

FREDERICIA

altid bedst — derfor billigst

FREDERICIA BRUGSFORENING

3 selvbetjeningsbutikker
2 betjeningsbutikker

BLIV MEDLEM — INDSKUD 2 KR.

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger

Hovedkontor: Njalsgade 15, København
Telefon 4015

Fra kvist til kælder
når maling det gælder

Neergaards bedst

Telf. 165 . Struer

Aut. installatør

Henry Bertelsen

Tlf. 691-191 . Giro 48003
Østergade 5 . Struer

**Thomas Hansen's
Bageri**

bringes i velvillig Erindring
Brødet bringes overalt i Byen
Danmarksgade, Struer, Tlf. 308

*For Synet en Vinding,
køb Brillen hos Sinding!*

✶ STRUER . Tlf. 119

A/s Struer Kulimport

Telf. 777

P. WEILING

Struer . Tlf. 93

anbefaler alt
i moderne
Blomsterbinderi

NYBO

STRUER

- et godt Sted at handle

Frisørsalonen

Jyllandsgade 9 . Struer

anbefales
Gustav Jensen

Aa. V. Kristensen

Kolonial, Vin og Delikatesse

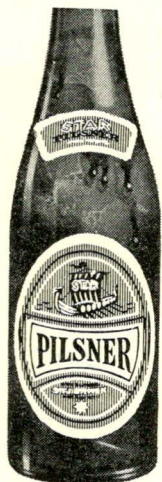
Jyllandsgade 16, Telf. 322

I Sol og Pløre
gaa eller køre *Brug*

Skotøjsbørsens Fodtøj

Struer - Telf. 109

Wate Struer Grovbrød

STAR

PILSNEREN
MED EKSPORTSMAG

BRYGGERIET STJERNEN

Tag Kager med hjem fra **Clorius**

Spec.: Fødselsdagskringler
Tlf. Kalundborg 187 Prøv mine Kræmmerhuse

Fineste Kød, Flæsk, Paalæg

Slagteriets Udsalg, Kordilgade 44

Tlf. Kalundborg 161 Leverandør til Feriehjemmet

Er Lyset i Uorden
da ring til Kalundborg 520

KJÆR CHRISTENSEN, aut. Installatør
Leverandør til Feriehjemmet

A. M. JØRGENSEN

Kleinsmed. Aut. Gas- og Vandmester. Centralvarme, Bad, WC, Pumpeanlæg
Sct. Jørgensbjerg 25
Tlf. Kalundborg 71

KALUNDBORG KULKOMPAGNI

Aktieselskab
Tlf. TRETEN

M. H. Iversen

Mode- og Manufakturforretning

Kalundborg - Tlf. 82

Leverandør til Feriehjemmet

N. JENSENS SØNNER

Inventar og Bolig Montering

Tlf. Kalundborg 280

Slagtermester Børge Rasmussen

Kød- og Paalægsforretning
P. Palludansvej 4, Tlf. Kalundborg 1343
Altid 1ste Kl. Varer . Hjemmelavet Paalæg

Fiskehus Nr. 1

Poul Nielsen
Tlf. Kalundborg 659

Altid friske Torske-
og Rødspættefilet'er
samt Fiskefars
Leverandør til Feriehjm.

Murermester og Cementvarefabrikant,

Chr. Schrøder

Tlf. Kalundborg 360

anbefaler sig med alt
Murerarbejde, Terrasso-
arbejde, Hævefliser,
Flagstangsfodder m. m.

OTTO NIELSEN

Malermester

Tlf. Kalundborg 447

AAGE NIELSEN Slagtermester

Kød- og Paalægsforretning

Kordilgade 10, Kalundborg, Tlf. 173

Leverandør til Feriehjemmet

Spis Kalundborg Margarine

Th. Jørgensen. Telefon 90

Daglig friskkærnet. Leverandør til Feriehjemmet

Beiers TAPET & FARVER Tlf. 254

SKIBBROGADE 3, KALUNDBORG

Leverandør til Feriehjemmet.

Importkompagniet A/s

Kalundborg

Telf. *33 (Flere Ledn.)

Import af

**KUL, KOKS,
BRIKETTER &
BRÆNDELSOLIER**

AGA-GAS BELYSNING SVEJSNING

A/s GASACCUMULATOR

KØBENHAVN • ODENSE • AALBORG • AABYHØJ